

Dagrapport

Project

Projectnaam	Den Burg (Rosmalen), Bruggen 36-38 en Bruggen 38-40
Projectnummer	17050060 / BAM-code BRBB
OM-nummer	4548550100

Algemeen

Datum	16-06-2017
Weeknummer	-
Rapporteur (KNA Archeoloog BA)	André Kerkhoven
Werktijd	8.00-16.30 uur
Weersomstandigheden	's Ochtends licht bewolkt, droog, 's middags zonniger, droog, ca. 18 – 22 graden Celsius
Paraaf SA	

Bezoek/afspraken

Bezoek	Stefan Molenaar (gem. Den Bosch) en Bas (functie ?)
Afspraken	Geen

Personele inzet

Naam	Bedrijf	Functie
André Kerkhoven	Transect b.v.	Senior KNA archeoloog / PL
Nynke de Vries	Transect b.v.	KNA archeoloog MA / PM

Kraan

Naam machinist	Mark (bedrijf: Van Berkel)
Kraanuren	8

Veld

Uitgegeven sporen	S 1 t/m 4
Uitgegeven vondsten	V 1 t/m 12
Uitgegeven TV	TV1 t/m 3. TV1: WP1 (Bruggen 38-40), profieltekeningen. TV2 en TV3 (Bruggen 36-38), profiel-, coupe- en werkputtekeningen.
Uitgegeven foto's	1 t/m 7
Aangelegde werkputten	WP 1 (Bruggen 38-40) en WP 2 (Bruggen 36-38)

Werkzaamheden van de dag

- Aanleg werkput/profiel etc., afwerken sporen, toelichting op hindernissen/obstakels etc.
- Bijzondere vondsten: vondstnummer + fotonummer, werkput en toelichting.

Werkput 1 (Bruggen 38-40)

Eerst werkput 1 op het perceel Bruggen 38-40 aangelegd. De werkput vanaf het zuiden (dijkzijde) richting het noorden (haaks op de dijk) aangelegd (conform puttenplan PvE/PvA). De werkput meet circa 20 x 4 m. In de werkput twee vlakken aangelegd, te weten een tussenvlak (vlak 0) over een lengte van circa 10 m aan de dijkzijde op circa 50 cm -Mv. Dit vanwege een spoor (S1) waarin in het vlak in eerste instantie drie vullingen werden herkend en dat als dijklichaam werd geïnterpreteerd (later hebben de 'vullingen' die niet de vullingen van één spoor bleken te betreffen, maar verschillende sporen lijken te vertegenwoordigen eigen spoornummers gekregen / behalve de verschillende fasen van de greppel S1). Na verder verdiepen en aanleggen van een profiel (oostprofiel) is geconcludeerd dat het spoor uit een gelaagd zandpakket bestaat (het dichtst tegen de dijk aan), een greppel (donkergrijze vulling / meerdere fasen) en een mogelijke paalspoor (uitkomst discussie met Stefan Molenaar in het veld). Het zandpakket lijkt het gevolg te zijn van golfslag, waarbij de dijk mogelijk is onderspoeld en een circa 1,0 m dik pakket verspoeld zand met 'kolkpatronen' heeft achtergelaten. Het patroon stemt niet overeen met het 'klassieke' beeld van een plaggenopbouw, zodat een interpretatie als dijklichaam niet direct door de waarnemingen in het veld wordt ondersteund, hoewel deze optie zeker vooralsnog niet mag worden uitgesloten. De greppel met alle hierin vertegenwoordigde fasen, bevatte vondstmateriaal, hoofdzakelijk keramiek uit de Nieuwe Tijd, waaronder een groot oorfragment ('worstoor') van roodbakkerd aardewerk met loodglazuur, dat als puntvondst is ingemeten (V7, S1-1). Aan de basis van greppel S1 is blauwgrijs aardewerk aangetroffen, waaronder een kogelpotfragment, wat duidt op een datering die terug gaat tot in de 15^e eeuw. Aangezien de gefaseerde aanleg van de greppel pas later aan de hand van de veldfoto's is geconstateerd, is dit materiaal in het veld niet gescheiden verzameld. Verder ook een leisteenfragment en een baksteenfragment. De greppel(-s) (meerdere fasen) lijken jonger te zijn dan het zandpakket met 'kolkpatronen', aangezien deze zich hierin lijken in te snijden, wat met name op basis van de jongste fase kan worden geconcludeerd. Dit laat uiteraard hypothetisch ruimte voor een oudere datering van de oudste greppelfasen ten opzichte van de dijk. In het verspoelde zandpakket bevinden zich insluitsels in de vorm van kleine brokjes afgesleten roodbakkerd baksteen of aardewerk, maar geen grote fragmenten. Dit is opvallend als het plaggen zou betreffen. In dit geval zou men grotere fragmenten verwachten die met de plaggen zijn meegekomen, maar niet allemaal kleine insluitsels. De brokjes / spikkels zijn vaak niet groter dan 2 mm. Aan de basis van het zandpakket is ijzeroer neergeslagen (S3000-2), wat de projectleider in eerste instantie op het verkeerde been zette, in de zin dat hij in de veronderstelling verkeerde een gietijzeren buis te hebben aangesneden (onder het toeziend oog van de regiospecialist Stefan Molenaar...). In combinatie met de 'kolkachtige patronen' van S2000 (zandpakket), die dan wel eens een recente leidingsleuf zou kunnen vertegenwoordigen, is besloten om in eerste instantie hier niet verder te verdiepen (aan de meest zuidelijke uiteinde van WP1). Bij latere controle bleek het ijzeroer te betreffen. Ook het zandpakket S2000 laat roestvlekken zien (weinig / oxidatie-reductie verschijnselen). Dit verspoelde zandpakket heeft een laagnummer gekregen, te weten S2000, hoewel het achteraf beschouwd wellicht een regulier spoornummer had moeten krijgen. De toppen van zowel de greppel(-s) S1 als het zandpakket S2000 liggen direct onder de bouwvoor, die hier circa 40 cm dik is (de basis van greppel S1 ligt op circa 140 cm -Mv; die van het zandpakket S2000 op circa 130 cm -Mv, maar hier loopt het maaiveld al op vanwege het bovengrondse dijktaalud / maaiveld ter hoogte van greppel op ca. 4,85 m +NAP / ter hoogte van verspoeld zandpakket op circa 5,1 m +NAP). Buiten spoor S1 is de top van het dekzand (C-horizont) ook op dit niveau aangetroffen. Aan de noordzijde van S1 zijn paalgat-vormige sporen waargenomen, waarvan er een in het getekende oostprofiel is vertegenwoordigd (TV1 / S1-5, S1-6, S1-7). In het vlak werden tijdens de verdieping van vlak 1 ten behoeve van het profiel in het eindvlak nog eens drie paalspoorachtige sporen waargenomen, maar in het veld werden deze als 'te vaag' afgedaan, waardoor ze niet ordentelijk zijn gedocumenteerd, wat achteraf gezien jammer is, omdat hier niet meer een goede controleslag op kan worden uitgevoerd. Dit laat nog maar eens zien dat interpretatie in het veld risicovol is. In het veld dient in feite alleen te worden geregistreerd en gedocumenteerd. Interpretatie dient hier ten dienste van registratie en documentatie te staan. Ook sporen/niet-sporen dienen vastgelegd te worden, ook al is het maar op foto met een maatbalkje erbij. Les voor de volgende keer.

Door het verspoelde zandpakket en de greppel die direct bij het aanleggen van vlak 1 werden aangetroffen, is vlak 1 te diep aangelegd. In feite was vlak 0, dat als tussenvlak is aangelegd, het goede niveau. Ook sporen i.c. 'recente' verstoringen, als gevolg van grondverbetering, leidden tot twijfel. Pas halverwege de sleuf was het duidelijk dat de top van het dekzand (C-horizont) op circa 40-50 cm onder het maaiveld ligt. De grondverbetering uit zich in het vlak als matig humeuze zandbanen, die grijsbruin van kleur zijn en als zodanig afsteken tegen het grijsgele dekzand van de C-horizont. Het dekzand is matig fijn, goed gesorteerd en zwak tot matig siltig (eerder zwak siltig). De mate van sortering ligt op de grens van goed tot matig goed. In de rest van de werkput geen sporen meer aangetroffen, maar bij de aanleg van vlak 1 wel af en toe brokjes prehistorisch aardewerk gevonden, die indicatief zijn voor menselijke aanwezigheid i.c. gebruik in het plangebied in de prehistorie. Naar schatting dateert het materiaal uit de Bronstijd-IJzertijd. Het betreft kleine fragmenten aardewerk van circa 1 tot hooguit 2 cm grootte. Het aardewerk is wat afgesleten als gevolg van verplaatsing in de bouwvoor.

Werkput 2 (Bruggen 36-38)

Het terrein van werkput 2 kon alleen vanaf de dijk (Bruggen) worden benaderd. Hiervoor moesten de heggen aan de straatzijde eerst voorzichtig door de graafmachine (18 tons) worden verwijderd i.c. opzij gezet (in overleg met gemeente). Daarna is de graafmachine van het dijktafgedaald, wat makkelijker ging dan aan het eind van het werk er weer op te rijden (dit heeft zo'n kwartier geduurd, waarbij deels een tijdelijke oprit moest worden aangelegd).

Eerst is ondergroei en zijn jonge boompjes van het onderzoeksterrein machinaal verwijderd. Aangrenzende bomen i.c. bosschages bemoeilijkten satellietontvangst voor de dGPS. Hierdoor was het bereik beperkt en konden maar een beperkt aantal metingen worden verricht, waaronder de twee noordelijke hoekpunten van de werkput (de zuidelijke hoekpunten konden niet worden uitgezet), enkele maaiveldhoogtes, enkele vlakhoogtes en kon één spoor worden ingemeten (die geen spoornummer heeft gekregen / waarom niet? / overleg met PM / greppelvormige spoor; tweede spoor vanuit het zuidelijke einde van de werkput gezien). De vlaktekening van vlak 1 is om deze redenen handmatig getekend (in WP2 is één vlak aangelegd in de top van het dekzand). Overigens zijn de zuidelijke hoekpunten van de werkput vanwege het gebrek aan bereik van de dGPS 'op het oog' uitgezet, dat wil zeggen dat uit het puttenplan in het PvE/PvA bleek dat de werkput in het midden van het perceel moest komen. Met een meetlint uitzetten ging ook niet vanwege de sterke begroeiing aan de randen van het perceel.

In WP2 was het gewenste vlakniveau van vlak 1 direct vanaf het begin duidelijk. Een expliciet sporenpatroon als in WP1 (o.a. S1 en S2000) die aan de dijk kan worden gekoppeld, ontbrak hier. Wel werden op dezelfde hoogte, d.w.z. tegen het dijktafgedaald aan hier ook weer sporen aangetroffen (een tweetal), maar werd ook direct het dekzand zichtbaar op circa 40 cm -Mv. De betreffende sporen in WP2 zijn daarom en onder verwijzing naar het PvE, dat het selectief couperen van sporen toelaat, niet gecoupeerd. De extra informatiewaarde werd op dat moment niet hoog genoeg geacht.

De werkput is uiteindelijk 22 m lang geworden en 3,5 tot 4,0 m breed. Een en ander het resultaat van de beperkte manoeuvreerruimte en concentratie op het niet raken van bomen en boomtakken.

Tijdens de aanleg van de werkput, zijn net als bij WP1, in vakken van 4 x 5 m aanlegvondsten verzameld en ook hier bestaat dit uit een – kleine – fractie prehistorisch handgevoerd aardewerk; wederom een indicatie dat het plangebied in deze periode door de mens op de een of andere manier in gebruik is geweest. Ook hier betreft het weer relatief kleine fragmenten.

Aan het uiteinde van WP2, op 18 tot 20 m op het lint, is een kuilvormig spoor waargenomen (S3), dat op basis van het erin aangetroffen aardewerk voorlopig in de IJzertijd kan worden gedateerd. Het spoor werd al direct onder het maaiveld zichtbaar, op circa 40 cm -Mv. Het werd op dit niveau doorsneden door een 'grondverbeterings-greppelachtige verstoring', om het zo maar te duiden (het lijkt een beetje op esgreppels, maar dan ondieper; niet dieper dan circa 60 cm -Mv; dit zal wel verband houden met ontginning van het gebied in de Nieuwe tijd waarbij de bodemvruchtbaarheid en geohydrologische eigenschappen moesten worden verbeterd, gezien het feit dat de C-horizont van het dekzand zo ondiep ligt en een podzol ontbreekt; deze kan overigens door de ontginningswerkzaamheden zijn omgezet en de bouwvoor zijn gaan vormen). Op circa 40 cm -Mv manifesteerde het spoor zich alleen als een smalle (ca 10 cm brede en circa 80-100 cm lange) baan tussen deze ontginningssporen. De vuilgrijze kleur trok echter de aandacht, maar enige twijfel bleef bestaan of het geen diergang of – al dan niet verbrande – wortelgang betrof, zoals die wel vaker in het

Noord-Brabantse pleistocene zandgebied voorkomen. Gezien de mogelijkheid dat het een spoor betrof, is hier in dunne lagen machinaal verdiept (van niet meer dan een paar centimeter tegelijkertijd). Daarbij werd het oppervlak vuilgrijs zand groter en konden tenminste twee vullingen worden onderscheiden: lichtgrijs zand en donkergrijs zand. Op circa 60 cm -Mv kwamen de eerste vondsten tevoorschijn in de vorm van aardewerk. Nadat een 'groot' bodemfragment handgevormd aardewerk in een 'donker'-grijze vulling werd gevonden (circa 5 cm groot) stond het antropogene karakter van het spoor vast. Bij het opschaven leek in de noordoost-'hoek' van het spoor een hoekvormige-verkleuring zichtbaar (hiervan zijn detailfoto's gemaakt). Bij het opschaven en couperen van het spoor werd meer scherfmateriaal gevonden, waaronder een grote scherf in de oostelijke randzone van het spoor, die op basis hiervan verder naar het oosten doorloopt, dan op de analoge tekening is ingetekend. Verder werd in het hart van de coupe (nog niet teruggezet naar eind-coupelijn) een 'concentratie' van twee andere grote scherven gevonden. Onder 'groot' wordt hier een maximale afmeting van circa 10 tot 15 cm verstaan.

Op 10 cm van de coupe Stefan Molenaar gebeld, om hem te informeren over de vondst. In overleg de coupe niet doorgezet, omdat de vermeende meerwaarde in dit stadium van het onderzoeksproces niet hoog genoeg wordt geacht. Een tweede 'spoor' (S4) kwam bij het aankrassen al niet overtuigend over, maar vanwege de licht-vuilgrijze verkleuring van het dekzand hier, is dit wel als spoor aangekrast. De verkleuring leek echter al te vaag i.c. uitgesmeerd. Na couperen is deze als antropogeen spoor afgekeurd. Ook dit 'spoor' werd op circa 60 cm -Mv zichtbaar.

S3 (de IJzertijd-kuil) was dus al op circa 40 cm, dus direct onder de bouwvoor, zichtbaar, maar werd gemaskeerd door ontginnings-verstoringsen en doorworteling (het spoor is sterk doorworteld, omdat het zwak tot matig humeus is i.t.t. de omringende matrix van geel, niet humeuze, C-horizont van het dekzand). Dit betekent dat het IJzertijd-niveau hogerop moet worden gezocht, namelijk op circa 40 cm -Mv en dat t.o.v. maaiveld circa 20 cm van S3 is verstoord/verdiept.

De 'ontginningsverstoringsen' kunnen eventuele andere sporen hebben verstoord om zeer lastig herkenbaar hebben gemaakt met als uitkomst dat alleen het grote spoor/kuil S3 is herkend. Vanwege de kleine handgevormde prehistorische aardewerkfragmenten die tijdens de aanleg van vlak 1 werden aangetroffen, is met een zeer oplettend oog tijdens het verdiepen naar sporen en resten van sporen uitgekeken. Deze zijn echter niet waargenomen, wat niet wil zeggen dat ze er niet zijn (wellicht zijn kleinere minder humeuze sporen zo sterk uitgelopen dat ze zich niet of slechts in grotere vlakken laten herkennen) of zijn geweest vóór het moment van ontginning.

Werkputten 1 en 2 zijn direct na de werkzaamheden dichtgedraaid, uitgevlakt en dichtgereden met de graafmachine. Op het perceel van Bruggen 36-38 zijn de heggen teruggeplaatst (zien er niet meer zo mooi uit na al het geweld). Van de eindsituaties zijn foto's gemaakt.

Technische en/of wetenschappelijke ontwikkelingen

- o.a. *Potentiële bijdrage aan beantwoording onderzoeksvragen.*

Hieronder verwijzen de nummers naar de onderzoeksvragen onder 5.4 in het PvE:

1. Er zijn drie categorieën sporen aangetroffen, te weten sporen die met de dijk, waar de weg Bruggen op ligt, verband houden (werkputten 1 en 2), de IJzertijd-kuil S3 in werkput 2 en de sporen, of liever gezegd 'verstoringsen' van de ontginning van het gebied in de Nieuwe Tijd.
 - a) In werkput 1 zijn de sporen die tegen de dijk aan liggen in het profiel bestudeerd.

Synthetiserend vertegenwoordigen deze een fase na de aanleg van de dijk, namelijk toen de dijk mogelijk werd onderspoeld of geërodeerd door golfslag, dan wel dat tegen de dijk aan sedimentatie van verplaatst dekzand plaatsvond. Dit heeft geleid tot een circa 1 m dik pakket (scheef-)gelaagd (naar het noorden, dus van de dijk af iets oplopend) zand met 'kolkpatronen' (S2000). Ook moet hier de optie open worden gelaten dat het, het dijklichaam zelf betreft, maar onduidelijk is hoe deze precies is opgebouwd. Later, namelijk in de 15^e eeuw (op basis van het blauwgrijs aardewerk dat op de bodem van de greppel S1 is aangetroffen, op een diepte van circa 140 cm -Mv / 3,5 m +NAP), is een greppel aangelegd. Deze bestaat uit matig humeus donkergrijs zand. Deze lijkt later in verschillende fasen nog eens uitgegraven te zijn i.c. vernieuwd te zijn. Waterbodems zijn er niet in aangetroffen (bijv. detritus-gyttja achtige laag en/of glyde-achtige verschijnselen), zodat het maar de vraag is of deze ooit watervoerend i.c. vochtig is geweest. De noordelijke insteek manifesteert zich duidelijk/scherp in het oostprofiel, maar de zuidelijke insteek laat zich niet zo goed aanwijzen. Deze wordt vertegenwoordigd door

een vage grens/overgang tussen S1 en S2000, die voor wat betreft de genese nog voor wat vraagtekens zorgt. Ook het – mogelijke – paalspoor (S1-5 t/m -7) verdient nog een nadere analyse/interpretatie. De greppel (jongste/jongere fase) lijkt in ieder geval tot ergens in de 17^e tot zelfs mogelijk in de 19^e eeuw te hebben open gelegen. Dit kan worden afgeleid uit het roodbakkend aardewerk met loodglazuur dat er in is gevonden (o.a. V7 / niet spaarzaam geglazuurd). Roodbakkend aardewerk met loodglazuur is tot zeker in de 19^e in gebruik geweest.

- b) De tweede categorie wordt vertegenwoordigd door de IJzertijd-kuil in WP2 (S3). Deze kan indicatief zijn voor een nederzettingslocatie. De kuil is niet tot einddiepte gecoupeerd, maar gezien de grote scherven en de hogere dichtheid aan aardewerkfragmenten, zou onder vlak 1 nog slechts de basis bewaard kunnen zijn gebleven. Wellicht dat nog 20 tot 50 cm dikte resteert. Het aardewerk lijkt op het eerste gezicht uit de IJzertijd te dateren. Een nadere datering in Vroeg-, Midden- of Laat was in het veld aan het aardewerk niet direct af te leiden.
 - c) De derde categorie sporen betreft de ontginningssporen, die aan de Nieuwe Tijd kunnen worden toegeschreven. Deze bevatten fragmenten roodbakkend aardewerk met loodglazuur en rood baksteen (waarschijnlijk maar niet zeker handgevormd). Zij manifesteren zich als verstoringen van het IJzertijd-niveau. In de vullingen werden dan ook tijdens de aanleg van vlak 1 fragmenten handgevormd prehistorisch aardewerk gevonden (zowel in WP1 als in WP2).
2. Voor wat betreft aangetroffen materiaalcategorieën zie onder (1). De conserveringsgraad van het IJzertijd-aardewerk in S3 (WP2) is hoog tot zeer hoog.
 3. Voor wat betreft de ruimtelijke spreiding kan alleen een relatie worden gelegd tussen de sporen die verband houden met de dijk en de bestaande dijk waarop de weg Bruggen ligt. De IJzertijd-kuil S3 kan bij gebrek aan andere gelijktijdige sporen niet in een ruimtelijk patroon worden geplaatst, anders dan dat in de noordelijke zone van het perceel aan Bruggen 36-38 mogelijk sprake is van een nederzettingsterrein uit deze periode. Ter hoogte van WP2 kunnen nederzettingssporen uit de IJzertijd zijn verstoord als gevolg van de Nieuwe Tijd-ontginning, waardoor alleen diepere en omvangrijkere sporen bewaard en waarneembaar zijn gebleven. Een eventueel nederzettingsterrein kan zich dus hypothetisch over het hele perceel uitstrekken. Met deze mogelijkheid moet bij verdere ontwikkeling van het perceel serieus rekening worden gehouden.
 4. De IJzertijd-kuil S3 kan in een bredere IJzertijd-landschap worden geplaatst, waar ook het Sprokkelbosch een voorbeeld van is. De dijk ter hoogte van de Bruggen lijkt op een dekzandrug te liggen. IJzertijd-nederzettingen situeren zich waarschijnlijk op de flank hiervan, met in de directe nabijheid nattere gronden die geschikt waren als weilanden of akkergronden. In het plangebied blijft dan ook sprake van een hoge verwachting op andere IJzertijd-sporen en vondsten. Dit geldt ook voor het perceel aan de Bruggen 38-40.
 5. De natuurlijke bodemopbouw in het plangebied bestaat uit een circa 40 cm dikke bouwvoor met hieronder een vergraven top van het dekzand (circa 10-40 cm dik) en hieronder de C-horizont van het pleistocene dekzand. Er zijn geen sporen van podzolering aangetroffen. Af en toe was in het vlak nog iets van een Cg zichtbaar.
 6. De bodem is in enige mate verstoord, dat wil zeggen tot een gemiddelde diepte van circa 60 cm onder maaiveld; tot in de C-horizont van het dekzand. Dit laat onverlet dat een verwachting blijft bestaan op diepere grondsporen, zoals ook met het proefsleuvenonderzoek is aangetoond.
 7. Concluderend blijft de hoge archeologische verwachting voor beide percelen staan, zowel voor wat betreft het middeleeuwse/Nieuwe-tijd bedijkingslandschap als voor wat betreft het IJzertijd-landschap. Meer in het bijzonder is in een circa 10 m brede zone aan de voet van de dijk sprake van een hoge verwachting op afzettingen, greppels en andere sporen die verband houden met waterkeringen uit de Middeleeuwen-Nieuwe Tijd. Verder vertegenwoordigt het perceel Bruggen 36-38 met de IJzertijd-kuil S3 aantoonbaar een hoge verwachting op IJzertijd-sporen i.c. IJzertijd-nederzettingsresten. Gezien dat op het perceel Bruggen 38-40 bij de aanleg van vlak 1 ook IJzertijd-aardewerk is gevonden (aangenomen at het uit de IJzertijd dateert, waar het wel op lijkt), moet ook hier vooralsnog rekening worden gehouden met de mogelijkheid op IJzertijd-sporen. Scores (v.w.b. IJzertijd; afgewogen binnen regionale context / Brabants dekzandlandschap):
 - a) Fysieke kwaliteit: gaafheid 1-2 punten, conservering: 3 punten.
 - b) Inhoudelijke kwaliteit: zeldzaamheid: 2 punten, informatiewaarde: 2 punten, ensemblewaarde: 3 punten, representativiteit: 2 punten.

8. Op basis van deze waardering, is sprake van een behoudenswaardige vindplaats (IJzertijd-niveau). De waardering van het dijklandschap en sporen die hieraan kunnen worden gekoppeld zijn zondermeer behoudenswaardig.
9. De archeologische vindplaatsen zullen als gevolg van de voorgenomen plannen worden verstoord. Dit geldt in het bijzonder voor IJzertijd-sporen, daar deze zich naar verwachting tussen circa 40 en 100 cm -Mv – zullen – bevinden.

Afwijkingen

- *Afwijkingen ten opzichte van het PvA m.b.t. ingezette mensen en middelen.*
- *Afwijkingen ten opzichte van de verwachtingen uit PvE met betrekking tot aantallen en soorten vondsten en monsters.*

Werkput 2 is circa 3 m korter en over een lengte van circa 10 – 15 m circa 0,5 m minder breed aangelegd dan in het PvE voorgeschreven. Een en ander is het gevolg van de lokale omstandigheden.

Overleg/meldingen/selectie

- *Gevoerd gepland overleg en de daaruit voortvloeiende afspraken.*
- *Gedane meldingen aan opdrachtgever, deponhouder en of bevoegd gezag.*
- *Motivatie van de keuze t.a.v. de selectie van het materiaal.*

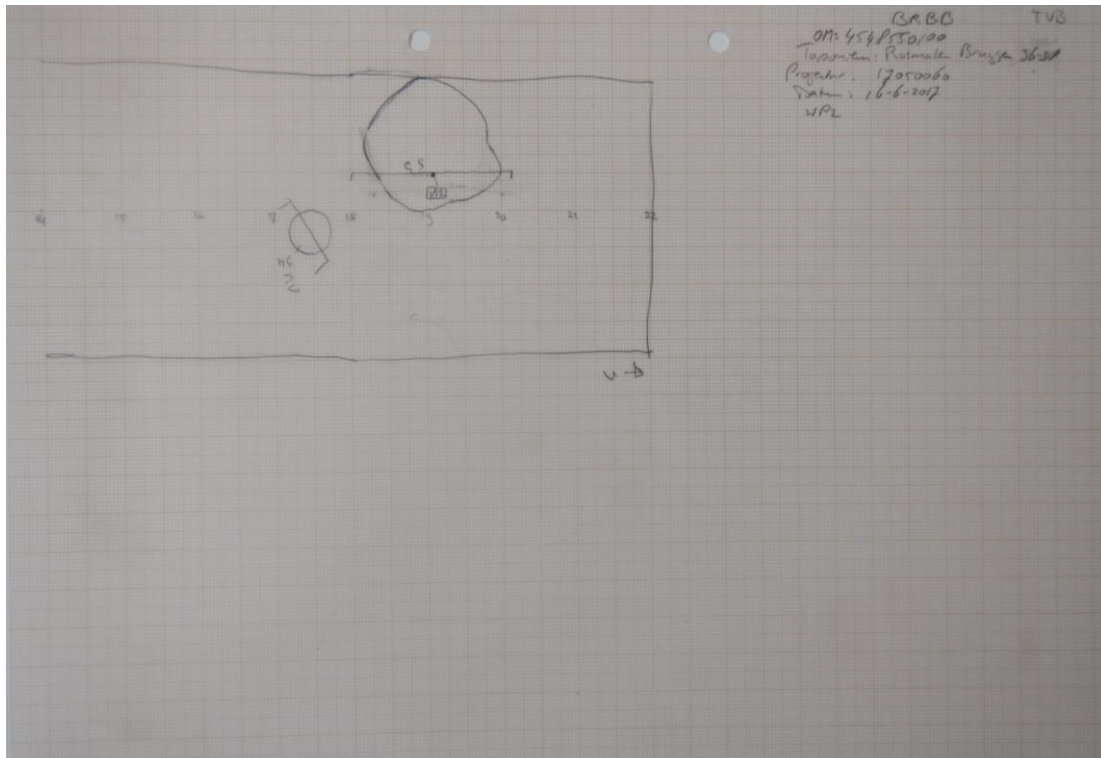
In het veld heeft op twee momenten overleg met het bevoegd gezag in de persoon van Stefan Molenaar plaatsgevonden:

- 1) Bij de aanleg van WP1 rond de sporen die verband houden met het middeleeuwse – Nieuwe Tijd landschap (S1 en S2000). Dit in de vorm van een persoonlijk bezoek van Stefan Molenaar op het moment van aanleg van het getekende Oostprofiel. Interpretaties gebaseerd op gezamenlijke waarnemingen en korte discussie.
- 2) Telefonisch overleg over S3 in WP2 (IJzertijd-kuil). Hierbij eventuele uitbreiding WP2 ter hoogte van S3 overwogen, maar gezien tijd en belemmeringen van af gezien. Ook overlegd over verdere aanpak S3, waarbij in overleg besloten is om deze niet verder te couperen en af te werken, zodat deze bij eventuele vervolgfase kan worden veiliggesteld.

Voortgang werkzaamheden

- *De voortgang van de werkzaamheden in relatie tot de planning en het in het PvE beoogde resultaat.*
- *De voortzetting, dan wel aanpassing, van de werkzaamheden en de methode.*

Het onderzoek is conform planning uitgevoerd en heeft de in het PvE beoogde resultaten bereikt, te weten het dijklandschap en IJzertijd-niveau kunnen vaststellen en archeologisch waarderen. De IJzertijd-kuil S3 in WP 2 (Bruggen 36-38) is niet verder gecoupeerd en niet afgewerkt + toegedekt met grond, zodat het in een eventuele vervolgfase van de AMZ-cyclus alsnog kan worden behouden, hetzij *in situ*, hetzij *ex situ*.

Figuur 3: TV3 vlaktekening WP2

Figuur 4: WP1, vlak 1

Figuur 5: WP2, vlak 1, rechts op de voorgrond grijze verkleuring spoor S3

Figuur 6: WP1, profieltekening S1 en S2000 (dijkgerelateerde sporen). Donkerbruin-grijze vulling Greppel (twee, mogelijk drie fasen).

Figuur 7: WP1, vlak 0 met S1 en S2000 in het vlak (rechts op de foto het talud van de dijk).

Figuur 8: WP2, spoor S3, IJzertijd-kuil